

JUSTITSMINISTERIET

Dato: 18. maj 2020
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Malene Lynggaard
Sagsnr.: 2019-490-0134
Dok.: 1388180

UDKAST

Anordning om ikrafttræden for Grønland af forskellige love om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser

VI MARGRETHE DEN ANDEN, af Guds Nåde Danmarks Dronning, gør vitterligt:

I medfør af § 4, stk. 2¹, i lov nr. 412 af 9. maj 2011 om ændring af retsplejeloven og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Underretning ved udgang og løsladelse m.v. og udvidelse af fristen for politianmeldelse ved erstatning fra staten til ofre for forbrydelser), § 6² i lov nr. 140 af 28. februar 2018 om ændring af straffeloven, lov om forældelse af fordringer, lov om erstatningsansvar og lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Ophævelse af forældelsesfrister for gerningsmandens strafansvar i sager om seksuelt misbrug af børn og for erstatningskrav mod forvaltningsmyndigheder for svigt i sager om overgreb mod børn, forhøjelse af niveauet for tortgodtgørelse for seksuelle krænkelser samt ophævelse af 72-timersreglen i sager om voldtægt, incest og seksuelt misbrug af børn m.v.) og § 3³ i lov nr. 486 af 30. april 2019 om ændring af lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (Nedbringelse af sagsbehandlingstiden i Erstatningsnævnet m.v.) bestemmes:

§ 1

I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, som sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 472 af 25. september 1984, som ændret ved anordning nr. 1197 af 21. december 1996, anordning nr. 1148 af 26. november 2004, anordning nr. 112 af 3. februar 2012 og anordning nr. 250 af 20. marts 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 6 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Erstatning ydes, selv om tiltalte under kriminalsagen frifindes, hvis lovens betingelser i øvrigt er opfyldt.«

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

2. I § 9 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Der ydes erstatning og godtgørelse for krav indtil 3.500 kr., hvis forholdet er omfattet af § 1, og kravet er fremsat rettidigt, jf. § 13, medmindre det er åbenbart, at lovens øvrige betingelser ikke er opfyldt. Beløbet reguleres efter reglerne i § 15 i lov om erstatningsansvar. Erstatning og godtgørelse efter 1. pkt. er betinget af, at skadelidte fremsætter sit samlede krav vedrørende samme lovovertrædelse, i det omfang skadelidte er bekendt med kravets eksistens på tidspunktet for indgivelse af ansøgningen.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

3. § 10, stk. 1, affattes således:

»Erstatning er betinget af, at lovovertrædelsen er anmeldt til politiet inden 72 timer, og at skadelidte under en eventuel kriminalsag mod skadevolderen nedlægger påstand om erstatning.«

4. I § 10 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Kravet om anmeldelse inden 72 timer gælder dog ikke for sager om overtrædelse af kriminallovens §§ 74, 77, 79-81, 82, stk. 1, og § 85, stk. 4, og sager om overtrædelse af kriminallovens § 78, der begås over for en person under 18 år.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

5. Efter § 10 indsættes:

»§ 10 a. Justitsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om erstatning og godtgørelse skal indgives ved anvendelse af den digitale løsning, som Justitsministeriet stiller til rådighed (digital selvbetjening) for Grønland.«

6. Efter § 11 b indsættes:

»§ 11 c. Nævnet træffer ikke afgørelse, før kriminalsagen mod skadevolderen er afgjort ved endelig dom, eller efterforskningen er indstillet. Afgørelsen udsættes endvidere med henblik på at konstatere, om skaden dækkes fra anden side, jf. § 7, stk. 1.

Stk. 2. Uanset at betingelserne i stk. 1 ikke er opfyldt, kan nævnet træffe afgørelse, hvis forholdene taler for det.«

7. I § 12, stk. 2, ændres »§ 14, stk. 1, 1. pkt., og stk. 3« til: »§ 14, stk. 1, 1. pkt., og stk. 4«.

8. I § 13 indsættes som stk. 2 og 3:

»Stk. 2. Hvis der i sagen er afsagt dom, regnes fristen i stk. 1 fra dommen var endelig. Hvis politiet har efterforsket sagen, uden at der efterfølgende er rejst kriminalsag, regnes fristen fra tidspunktet for politiets afgørelse om indstilling af efterforskningen.

Stk. 3. Hvis nævnet har truffet endelig afgørelse om erstatning eller godtgørelse, kan nævnet ikke behandle yderligere krav fra samme ansøger vedrørende samme lovovertrædelse, hvis det nye krav fremsættes, mere end 2 år efter, at nævnet har truffet endelig afgørelse. Hvis ansøgeren først senere indså eller burde indse eksistensen af det nye krav, regnes fristen i 1. pkt. fra dette tidspunkt. Hvis nævnet anmoder om dokumentation for et fremsat krav og dokumentation ikke er fremsendt senest 2 år efter nævnets endelige afgørelse, kan nævnet ikke behandle kravet. 1.-3. pkt. kan fraviges, hvis der foreligger særlige grunde.«

9. I § 14 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Nævnet kan indhente en udtalelse om spørgsmålet om fastsættelsen af méngraden og erhvervsevnetabet.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 3 og 4.

10. Efter § 14 indsættes:

»§ 14 a. Nævnet kan efter forhandling med Grønlands Selvstyre få terminaladgang til de oplysninger i indkomstregisteret, der er nødvendige til brug for behandlingen af ansøgninger i medfør af denne lov.«

§ 2

Stk. 1. Anordningen træder i kraft den [...].

Stk. 2. § 1, nr. 3, finder anvendelse på skader, der forvoldes ved overtrædelser, der begås efter anordningens ikrafttræden.

Stk. 3. § 1, nr. 4, finder ikke anvendelse på skader, der er forvoldt ved overtrædelser, der er begået mere end 2 år før anordningens ikrafttræden. For sådanne skader finder de hidtil gældende regler anvendelse.

Givet [____], den [____]

Under Vor Kongelige Hånd og Segl

MARGRETHE R.

/ Nick Hækkerup

¹. Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Lovens § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger”.

². Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men §§ 2-4 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger”.

³. Bestemmelsen har følgende ordlyd: ”Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger”.